

ज्ञानविज्ञानसंपन्नाः एतास्सर्वान्पंथतोऽनुभवतश्च ज्ञात्वा कारणैर्मोक्षोपयोगिभिः सात्विकैर्भावैर्भावितात्मानोवासितचित्ताः मोक्षं प्राप्नुवंति सूक्ष्माः रविरश्मयो वायवो वा ॥ १७ ॥ अत्र प्राणेभ्यो देवा देवेभ्यो लोका इति श्रुत्यनुसारादिद्रियेभ्यो देवता सृष्टिदेवताभ्यो लोकसृष्टिचाभ्युपेत्य ब्रह्मणिसर्वलया माह रूपेणेति रूपेण रूपवताद्रव्येण दृष्टिचक्षुरिद्रियंसंयुक्तं कुण्डलेन कनकमिव चक्षुर्व्यतिरिक्तो रूपद्रव्यदेवता दिविष यो नास्तीत्यर्थः एवमपेपियावन्मोक्षं ज्ञेयम् ॥ १८ ॥ वायुं त्वगिन्द्रियदेवतां नभसि स्वकारणे संश्रितं एतच्च सर्वदेवतोपलक्षणं मोहवैचित्यंतमसितमोगुणे लोभं रजः कार्यमर्थेषु तमसो र्थानां च वियोगे मोहलोभौ न भवत इति दृष्टान्तमात्रमिदं ॥ १९ ॥ क्रांते पादविक्षेपे बले हस्तेन्द्रिये कोष्ठे उदरे देवीं पृथ्वीं ॥ २० ॥ महति महत्तत्त्वकार्ये हंकारे महत् बुद्धौ महत्तत्त्वे ॥ २१ ॥ आत्मनि जीवे त्वंपदार्थे ॥ २२ ॥ ईशे मायावि निदेवे नारायणे चेति तस्यैव विशेषणे तत्पदार्थे मोक्षे कैवल्ये निर्विकल्पे वस्तुनि तच्च न कचित्सक्तं स्वमहिम्नि प्रतिष्ठित इति श्रुतेः ॥ २३ ॥ न नुरूपपादीनां मोक्षमात्रत्वं किरागममात्रं न त्वत्र काचिदुपपत्तिरस्तीत्या

ज्ञानविज्ञानसंपन्नाः कारणैर्भाविताः शुभाः ॥ प्राप्नुवंति शुभं मोक्षं सूक्ष्मा इव नभः परं ॥ १७ ॥ रूपेण दृष्टिंसंयुक्तां घ्राणं गंधगुणेन च ॥ शब्दे सक्तं तथा श्रोत्रं जिह्वा रसगुणेषु च ॥ १८ ॥ तनुं स्पर्शं तथा सक्तं वायुं नभसि चाश्रितं ॥ मोहं तमसि संयुक्तं लोभमर्थेषु संश्रितं ॥ १९ ॥ विष्णुं क्रांते बलेशं क्रं कोष्ठे सक्तं तथा नलं ॥ अप्सु देवीं समासक्तं पस्ते जसि संश्रिताः ॥ २० ॥ तेजो वायौ तु संसक्तं वायुं नभसि चाश्रितं ॥ नभो महति संयुक्तं महद्बुद्धौ च संश्रितं ॥ २१ ॥ बुद्धितमसि संसक्तं तमो रजसि संश्रितं ॥ रजः सत्त्वे तथा सक्तं सत्त्वं सक्तं तथात्मनि ॥ २२ ॥ सक्तमात्मानमीशे च देवे नारायणे तथा ॥ देवं मोक्षे च संसक्तं मोक्षं सक्तं तु न क्वचित् ॥ २३ ॥ ज्ञात्वा सत्वगुणं देहं वृत्तं षोडशभिर्गुणैः ॥ स्वभावं चेतनां चैव ज्ञात्वा देहसमाश्रिते ॥ २४ ॥

शंक्याह ज्ञात्वेति सत्वगुणं देहबुद्धिसत्वमयं स्वाप्नं शरीरं षोडशभिर्गुणैः कार्यैः प्राणाच्छ्रद्धांस्ववायुज्योतिरापः पृथिवीं द्रियं मनो च मनश्चाद्वीर्यं तपो मन्त्राः कर्मलोकेषु नाम चेति श्रुत्युक्तैः प्राणादिनामा तैर्वृत्तं ज्ञात्वा स्वभावं प्राक्कर्मचतदुत्पत्तिकारणं चेतनां धीवृत्तिचतदवभासिकां देहसमाश्रिते लिंगदेहाश्रिते ज्ञात्वा च मध्यस्थं उदासीनं एकं आत्मानं यस्मिन्पापं न विद्यत इति असंगं जानीयात् यथैकेन कर्मणा स्वामप्रपंचविभ्रमे आत्मनः असंगत्वं स्थूलशरीरजदुःस्वानुवृत्तेर्दृश्यते एवं जायद्भूमेपि विषयैषिणां विषयवासनावतां द्वितीयं कर्मकारणं विज्ञाय इंद्रियादीनामाश्रितान् आत्मन्यविषया अध्यारोपितान् जानीयादित्यध्यात्तु योज्यं अयमर्थः यथा स्वमेकस्यैवात्मनो वासनावशात्सर्वजगदात्मकत्वं आत्मनश्चासंगत्वं दृश्यते एवं जायद्भूमेपि ज्ञेयमितिसार्धं श्लोकद्वयार्थः ॥ २४ ॥